

ת"פ (באר שבע) 51723-06-23 - מדינת ישראל לשכת תביעות נגב נ'

דני סדווי

ת"פ (באר-שבע) 51723-06-23 - מדינת ישראל ע"י לשכת תביעות נגב נ' דני סדווישלום באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 51723-06-23
בע"ח (באר-שבע) 42411-06-24
מדינת ישראל ע"י לשכת תביעות נגב

נ ג ד

דני סדווי

בית משפט השלום בבאר-שבע

[23.07.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא

ע"י ב"כ עו"ד ורד אברהם

החלטה

1. לפניי בקשה לפי סעיף 74 בחסד"פ לקבלת מידע מהתביעה לגבי אופן הטיפול בעניינו של המבקש עובר להגשת כתב האישום בעניינו. הבקשה הוגשה לצורך ביסוס טענה מקדמית בדבר פגם שנפל בכתב האישום בשל שיהוי בהגשתו וחריגה מהנחיית היועץ המשפטי לממשלה בעניין משך טיפול התביעה בתיקי חקירה והוראות סעיף 57א לחסד"פ.

יצוין, כי בקשה למחיקת כתב האישום במסגרת טענה מקדמית הוגשה במקביל בתיק הת"פ, כך שכעת תלויות ועומדות שתי בקשות - האחת למחיקת כתב האישום עקב טענה מקדמית בתיק הת"פ. השנייה, בקשה לפי סעיף 74 בחסד"פ לצורך קבלת נתונים ומסמכים לביסוס הבקשה הראשונה.

החלטה זו ניתנת בשני התיקים במקביל, בין היתר בשל המסקנה המשפטית שתפורט להלן.

2. הבקשה לקבלת מידע הועלתה לראשונה במסגרת הדיון המקדמי בת"פ בתאריך 1.5.24 - נתבקש פירוט לוחות הזמנים בטיפול בעניינו של הנאשם ביחידה להסדרים מותנים והועלתה הטענה כי חלפו למעלה מ-18 חודשים ממועד הפעולה האחרונה שבוצעה עם הנאשם ביחידה להסדרים מותנים ועד להגשת כתב האישום. המאשימה ביקשה ארכה של 21 יום להגשת התגובה.

3. בתאריך 16.5.24 המאשימה הגישה תגובתה לתיק כדלקמן:

התיק טופל ביחידת תביעות נגב תקופה כוללת של 11 חודשים בין התאריכים 22.1.2019-18.6.2019 ו 6.12.22-21.6.23.

התיק טופל על ידי היחידה להסדרים מותנים בתאריכים 18.6.2019-6.12.2022.

בתאריך 23.12.2019 נחתם עם הנאשם חוזה. הנאשם לא עמד בתנאי החוזה, ובנוסף נפתח נגדו תיק אלימות נוסף בתאריך 15.1.21 וכן ביצע הפרת תנאים כשעבר עבירה בה הורשע בתאריך 13.9.22. לנאשם ניתנו הזדמנויות רבות לעמוד בתנאי החוזה ולבסוף הוחלט בתאריך 6.12.22 להעביר את התיק ליחידת התביעות לצורך הגשת כתב אישום. התיק טופל שוב ביחידת התביעות מתאריך זה ועד תאריך 21.6.2023 (מועד הגשת כתב האישום). מכאן נמסר, כי התיק טופל ביחידת התביעות תקופה כוללת של 11 חודשים.

4. בתאריך 27.5.24 ביקשה ב"כ המבקש במסגרת תיק הת"פ "להורות על ביצוע מלא של הוראת בית המשפט" ובמקביל העלתה טענה מקדמית לביטול כתב האישום בשל שיהוי בהגשתו ועתרה לאפשר למבקש להשלים את טיעונו לאחר קבלת מלוא המידע בנוגע לפעולות שבוצעו בעניינו של הנאשם ומהותן.

נטען, כי על פי הדין שבתוקף במועד הרלוונטי היה על המאשימה להגיש כתב אישום בעניינו של הנאשם בתוך 12 חודשים מיום קבלתו, בניכוי התקופות העוצרות את מניין הימים, אלא אם מתקבל אישור היועץ המשפטי לממשלה. נטען, כי על פי סעיף 4(ג)(14) להנחיה, בתיק שנחתם בו הסדר מותנה לא יימנה פרק הזמן שמיום החתימה על ההסדר ועד לתום התקופה שנקבעה לקיומו, או עד שהוברר לתביעה אי קיום תנאי מתנאי ההסדר.

נטען, כי משיחות עם המאשימה נמסר, כי לכל המאוחר באוקטובר 2021 המאשימה היתה ערה לכך שהמבקש לא קיים את ההסדר, וכן נמסר בתגובה כי הפר את ההסכם עוד קודם לכן בתאריך 15.1.21 כשנפתח נגדו תיק. על כן, לדעת המבקש, סך תקופות הטיפול במקרה זה עולות על 12 חודשים ואף עולות על 18 חודשים, בהתאם לתיקון להנחיית היועץ ממרץ 2020:

מיום קבלת התיק בלשכת התביעות (22.1.19) ועד ליום החתימה על ההסדר (23.12.19) חלפו למעלה מ-11 חודשים.

מיום הפרת ההסכם (15.1.21) ועד מועד הגשת כתב האישום (21.6.23) חלפו למעלה משנתיים וחמישה חודשים, והתקופה עולה על 18 חודשים גם אם יימנה מועד ההפרה רק מאוקטובר 2021.

נטען כי בכך הופרה זכותו של הנאשם כי הרשות לא תפעל בשיהוי בקבלת החלטה בעניינו וכי קיים אינטרס ציפיה סביר ומוגן של חשוד, שהטיפול בעניינו יושלם בתוך פרק זמן מוגדר, אלא במקרה חריג שבו היועץ המשפטי לממשלה אישר זאת.

5. הבקשה הועברה לתגובת המדינה אשר נתבקשה להגיב לטענות לגופן, להתייחס ללוחות הזמנים ולצרף לתגובה את כלל האסמכתאות הרלוונטיות.

בתאריך 16.6.24 הוגשה תגובת המדינה שתמציתה להלן (יצוין כי לא צורפו אסמכתאות לתגובה):

התיק נקלט ביחידת התביעות בתאריך 22.1.19 ואושר להליך הסדר מותנה בתאריך 2.9.19. נערכה פגישה ראשונה עם הנאשם במשרדי היחידה במהלך חודש ספטמבר. הנאשם הופנה לשירות המבחן ולאחר שהוגש תסקיר בעניינו חתם על חוזה בתאריך 23.12.19. בהמשך לכך, היחידה להסדרים מותנים האריכה את המועדים לעמידה בתנאי החוזה וזאת לבקשת הנאשם. הנאשם שוחח עם היחידה בחודשים אוקטובר ובנובמבר 2020 וכן בחודש אוקטובר 2021. לבסוף, הוחלט בתאריך 28.9.22 כי הסתיימה התקופה לקיום ההסדר. כתב האישום הוגש בתאריך 21.6.23.

המאשימה מפנה לכך, כי שתי תקופות עוצרות את מניין הימים הקבועים לטיפול בתיק, על פי הנחיית היועץ המשפטי לממשלה: פרק הזמן שנדרש למשא ומתן בין הצדדים לצורך חתימה על הסדר מותנה ופרק הזמן שמחתימת ההסדר ועד לתום התקופה שנקבעה לקיום תנאיו.

בנסיבות אלה, לדעת המאשימה יש למנות את תקופות הטיפול בתיק מתאריך הגעת התיק ליחידת התביעות בתאריך 22.1.19 ועד לאישור הליך הסדר ותחילת המשא ומתן בתאריך 2.9.19 (בסך הכל 7 חודשים) ובנוסף, מתום התקופה שנקבעה לקיום תנאי ההסדר בתאריך 28.9.22 ועד לתאריך הגשת כתב האישום 21.6.23 (כתשעה חודשים), ועד כן לא חלפו 18 החודשים הקבועים בהנחיית היועץ.

6. בתאריך 19.6.24 הוגשה בקשה במסגרת תיק הבע"ח במסגרתה התבקשה המדינה להמציא נתונים ומסמכים, כדלקמן:

מועדים בהם הגיע הנאשם ליחידה להסדרים מותנים, מועד בו הופנה לשירות המבחן והמועד בו הוגש תסקיר שירות המבחן.

חוזים עליהם חתם הנאשם על היחידה להסדרים מותנים, מועדם ותוכנם.

תיעוד שיחות, פרונטליות או טלפוניות שהתקיימו עם הנאשם, מועדם ותוכנם, לרבות משך כל ארכה שניתנה לנאשם לעמוד בתנאי ההסדר.

כל ההחלטות שהתקבלו בתיק הקשורות להסדר המותנה עליו חתם הנאשם, לרבות מועדם, תוכנם והגורם המחליט (ובמיוחד החלטות הקשורות להארכת מועד קיום ההסדר ולעמידה או אי עמידה בו).

כל החלטה הקשורה לתיק הפלילי שנפתח כנגד הנאשם, מועדה ותוכנה.

נטען, כי לאור העובדה שנמסרו מענים שונים - פורמאליים ובלתי פורמאליים - מטעם המדינה לבקשות בנושא, מבלי שצורפו אסמכתאות כפי שנקבע, מוגשת בקשה זו על מנת לאפשר לנאשם להשלים טענותיו המקדמיות.

7. בתאריך 8.7.24 הוגשה תגובת המדינה לתיק הבע"ח שתמציתה להלן:

עמדת המדינה והמועדים הרלוונטיים פורטו בתגובה הקודמת.

המאשימה מתנגדת להעברת חומר גלם המהווה תרשומת פנימית ומבקשת להסתפק בפרפראזות שנמסרו בתגובה הקודמת.

המידע המבוקש על ידי ב"כ המבקש אינו 'חומר חקירה' כהגדרתו בדיון.

"למעלה מן הצורך" צורף מכתב מאת הנאשם בתאריך 18.10.20 ובו הוא מבקש ארכה נוספת להשלמת התשלום ומציין קשייו הכלכליים. הודגש, כי הושמטו מהמסמך תרשומות פנימיות.

לעניין הבקשה לקבל העתק מהחווזה שנחתם ביחידה נמסר, כי הנאשם קיבל העתק מהחווזה עם החתימה עליו. עם זאת, הנאשם רשאי לפנות למשרדי היחידה לצורך העתקתו החוזרת. הודגש, כי על פי הוראות הדיון הסדר מותנה אינו הליך פומבי ולכן המסמך לא יצורף כנספח לתגובה.

נטען, כי כלל התרשומות הנוגעות לשיחות עם הנאשם וההחלטות שהתקבלו בעניינו חוסות בצלו של כלל אי הגילוי. הודגש, כי עריכת הסדר מותנה נתונה לשיקול דעתה של התביעה, המופעל בהתאם לכללי המשפט המנהלי. לתביעה שיקול דעת מקצועי רחב בקבלת החלטותיה ועל כן נדרש חוסר סבירות קיצוני או עיוות מהותי לשם התערבות בשיקול דעת זה.

לאור זאת, המדינה מתנגדת למסירת מסמכים נוספים ומפנה להנחיית המשנה לפרקליט המדינה (עניינים פליליים) מסירת מידע להגנה על משך הטיפול בתיק לפי סעיף 57א לחסד"פ הניתנת לאיתור במרשתת.

8. בתאריך 18.7.24, לאחר מתן ארכה הוגשה תשובת המבקש שתמציתה, כדלקמן:

מטרת הבקשה היא לבחון האם המדינה חרגה מזמני הטיפול הקבועים בדיון.

על פי החווזה שנחתם בתאריך 23.12.19, המועד האחרון לקיום ההסדר הוא 10.1.21 ונכתב כי לא תינתן ארכה מעבר ל-14 יום.

על כן, בקשות או החלטות שניתנו לאחר מועד זה, לרבות מועדים בהם נודע למדינה על אי קיום תנאי מהתנאים, רלוונטיים לצורך העלאת הטענות. הודגש, כי המידע המבוקש הוא מידע שהיה בידיעת הנאשם ושהיחידה שיתפה את הנאשם בו. על כן לא מדובר במידע שיש מניעה לחשוף אותו. הנאשם הוא אדם שאינו מנהל תרשומות. דיון והכרעה

9. לאחר בחינת כלל הבקשות והתגובות שהוגשו לתיק, מצאתי כי יש לקבל חלק מטענות המבקש וכן חלק מטענות המדינה. המסקנה המעשית היא, כי יש לחייב את המדינה להעביר מידע נוסף הנחוץ לצורך בירור הטענה המקדמית, אך המסגרת הדיונית הנכונה לכך היא זו שב"כ המבקש פעלה בה מלכתחילה - במסגרת בירור הטענה המקדמית בתיק הפלילי ולא במסגרת בקשה לפי סעיף 74.

10. לעניין המסגרת הדיונית, המאשימה צודקת בטענתה המשפטית כי המידע המבוקש אינו "חומר חקירה" כמובנו בדין. ועל כן, המסגרת הדיונית של בקשה לפי סעיף 74 בחסד"פ אינה המסגרת המתאימה (ראו, לדוגמא: בש"פ 2447/16 נפטלוביץ', בש"פ 2242/16 פלוני, בש"פ 1628/18 פלוני, עח (מר') 27590-08-14 פלוני). כאשר מדובר בבקשות לקבלת מידע סטטיסטי, מידע נרחב, או מידע שאינו מהווה חלק מהתיק, מכל סיבה שהיא (ולמשל - שלא מדובר בחומר שנאסף, או שהחומר נמצא בידי גורם שלישי, או שהחומר מצריך הפקה מיוחדת) המסגרת הדיונית האפשרית בהליך הפלילי היא בקשה לפי סעיף 108 בחסד"פ, אותה בוחן בית המשפט בהתאם לכללים ולעקרונות שנקבעו בהלכות המחייבות והמנחות (וראו, בעיקר רע"פ 7052-18 בעניין רותם (וההחלטה בדנ"פ 5387-20 באותו עניין) וכן פסק הדין בעע"מ 7485-19 בעניין קשקוש).

במקרה זה, המידע המבוקש אינו נרחב, אינו חיצוני לתיק ואינו מידע סטטיסטי. המידע כפי שנתבקש מלכתחילה נוגע לזמני הטיפול וההחלטות שהתקבלו בעניינו של המבקש עצמו, בתיק זה ובעניינים הנוגעים ישירות להנחיית היועץ המשפטי לממשלה שאת העמידה בכלליה מבקש הנאשם לבחון.

11. צודקת איפוא המאשימה בעמדתה העיונית, כי לא מדובר בעניין מתאים לבקשה לפי סעיף 74 בחסד"פ. מאידך, צודקת ב"כ המבקש בעמדתה הפרקטית, כי התנהלות המאשימה לא הותירה בידיה ברירה אלא בהגשת בקשה לקבלת סעד מבית המשפט:

מבלי להידרש לטיב המידע שנמסר לב"כ המבקש מחוץ לכותלי בית המשפט, די בפירוט אשר הובא לעיל על מנת להבין, כי סניגור סביר לא יכול היה להסתפק בתגובות שהוגשו לתיק ואף דעתו של בית המשפט אינה נוחה. ראשית, קיים פער לא מוסבר, ולא ממוסמך, בין האמור בתגובת המדינה מתאריך 16.5.24 לזה שהובא בתאריך 16.6.24. בולט במיוחד היעדר התייחסות למידע שהובא בתגובה מיום 16.5.24 לגבי פתיחת תיק אלימות נוסף והרשעה בו. גם המועדים המצוינים בתגובה מתאריך 16.5.24 בהקשר זה - 15.1.21 ו- 13.9.22 - אינם מובאים כנקודות זמן רלוונטיות בתגובת המדינה מתאריך 16.6.24.

בנוסף, המכתב שצורף לתגובת המדינה האחרונה, מכתב שכתב הנאשם בתאריך 18.10.20, אין בו כדי להניח את הדעת בנוגע ללוח הזמנים בכללותו. המאשימה סבורה, כי צירוף המכתב לתגובה הוא "מעבר לצורך". איני רואה עין בעין עם המאשימה בעניין זה: מדובר באסמכתא שאינה חסויה, שנוגעת ישירות למבקש ולטענותיו ושהיא רלוונטית לביור הטענות. דומה שנכון היה לצרף אסמכתא זו, וכן אסמכתאות נוספות אם קיימות, כבר לפניית הראשונה של ב"כ המבקש ולכל המאוחר עת ניתנה החלטה מפורשת בדבר צרוף אסמכתאות.

12. המידע שמסרה המדינה בנוגע לתקופת הטיפול הראשונה ביחידה להסדר מותנה, קרי עד לחתימת הנאשם על חוזה 23.12.19 מניח את הדעת. המבקש לא חלק על כך שהופנה לקבלת תסקיר ופרק הזמן הכולל לטיפול בשלב זה אינו חורג מהוראות הדין ולא מאמות המידה המצופות והנהוגות לטיפול מנהלי המצריך הסתייעות גם בגוף חיצוני כשירות המבחן.

משכך, בנוגע לפרק זמן זה לא מצאתי כי יש להורות למדינה להציג מידע נוסף.

לא כך הדבר בכל הנוגע לתקופת הטיפול השנייה שלדעת המדינה חוסה כולה תחת הכותרת "התקופה שנקבעה לקיום תנאי ההסדר" בהנחיית היועץ המשפטי לממשלה.

המדינה נמנעה מלציין את המועדים שהוקצבו לנאשם לקיום ההסדר בחוזה עליו חתם בתאריך 18.10.20. המדינה האריכה בתגובתה לגבי מעמדו של החוזה כמסמך שאינו פומבי, ומדוע לא צורף לתגובה. לו מסרה מלכתחילה המדינה לוח זמנים מפורט ברור ואחיד, לא היה צורך בדרישה לקבלת המסמך עצמו וצירופו כנספח. בכתב התשובה מטעם המבקש נכתב, כי המועד האחרון לעמידה בתנאי ההסדר כפי שנכתב על גבי החוזה הוא 10.1.21 וצוין, כי לא תינתן ארכה מעבר ל-14 יום.

בנסיבות אלה, נחוץ מידע ברור לגבי פרק הזמן של למעלה משנתיים ימים בין התאריך שהוא 14 יום לאחר המועד שנמסר כי ננקב בחוזה, ועד להגשת כתב האישום בתאריך 21.6.23. פרק זמן זה, כשלעצמו, עולה על תקופת 18 החודשים.

מכתבו של הנאשם מיום 18.10.20 כמו גם הציון הכללי בתגובת המדינה כי נערכו שיחות עם הנאשם גם באוקטובר 2021 אינם נותנים מענה לתקופה זו, שכן מדובר במועדים מוקדמים יותר. ומאחר שהמדינה טוענת, כי "תום התקופה שנקבעה לקיום תנאי ההסדר" הוא מאוחר לתאריך 24.1.21 באופן משמעותי (28.9.22 לפי התגובות האחרונות, 6.12.22 לפי התגובה הראשונה, או מועד הגשת כתב האישום שהוא 21.6.23), הרי שהבקשה לקבלת מידע ברור בנוגע לפרק זמן זה מתבקשת ויש לקבלה.

יודגש, לשון הנחיית היועץ היא, כי מדובר בתקופה שנקבעה משמע, הנחיית היועץ מחייבת קיומה של החלטה מנהלית וקביעת מועד. פשיטא, כי מאחר שמדובר במועד המטיל חיוב על האזרח, שהוא הצד להסדר ואמור לקיימו, מדובר במידע שנמסר והודע לנאשם. מידע זה - המועד שנקבע לעמידה בהסכם - שוודאי נמסר והודע לנאשם אינו מידע חסוי או מוגן, אינו תרשומת פנימית ואין כל הצדקה לכך שלאורך שלוש תגובות של המדינה עדיין לא נמסר לבית המשפט.

13. כאן המקום להדגיש, כי בית המשפט אינו מתעניין כלל בשיקול הדעת המקצועי של התביעה בהחלטה להעניק לנאשם ארכה כזו או אחרת. לא נבחן כלל במסגרת דיונית זו האם נכון היה להעניק ארכה. מבחינה זו בית המשפט אינו מצפה כי המאשימה תפרט או תצרף את התרשומות הפנימיות. ענייננו אחד ויחיד: עצם קיומן של החלטות בדבר הארכת התקופות לקיום תנאי ההסדר, המועדים שנקבעו לצורך קיומו ואם הוארכו מתי ולכמה זמן הוארכו. למעלה מכך, ככל שיתברר כי בעקבות פניות מצד הנאשם והידברות עמו החליטה המדינה במסגרת שיקול הדעת הרחב המסור לה לקבל את בקשות הנאשם ולהאריך את המועד לקיום ההסדר - לא זו בלבד שבית המשפט לא ידרש לתוכן שיקול הדעת המנהלי, אלא שבית המשפט אף ייטה לקבוע כי בקשות הנאשם בהקשר זה הוגשו בחוסר ניקיון כפיים מצדו. אלא שלצורך הכרעה כלשהי, על המדינה לספק את המידע המלא המצוי ברשותה וזאת לא נעשה. מסיבה זו בית המשפט גם אינו נדרש לדיון במהות אי הפומביות של הליכי הסדר מותנה. השאלה מדוע נקבעה סודיות הליך זה, על מי נועדה להגן הסודיות ומתוך כך האם הבקשה לגילוי מידע פוגעת ברציונליים שביסוד החקיקה אינה מתעוררת באופן אמיתי במקרה זה. זאת, מאחר שכאמור לעיל, המידע הנחוץ לצורך בחינת משך הטיפול הוא מידע טכני ונוגע לארכות שניתנו על פי הטענה לנאשם בהתאם לבקשתו.

14. מידע מנהלתי, ודאי מידע בעל אופי טכני, המצוי בידי הרשות ונוגע ישירות לענייניו של המבקש אינו מידע מוגן או סודי, הוא אינו תרשומת פנימית (ההחלטה, להבדיל מהדיונים הפנימיים שקדמו לה) ובשום אופן לא חל לגביו כלל אי הגילוי, כנטען.

אף מדובר במידע שמן הסתם היה אי פעם בידיעת המבקש ונמסר לו, ועל כן הוא נמצא בידיעתו העקרונית, גם אם לא נמצא בזיכרונו הקונקרטי.

אזרח מן השורה אינו מחויב בקיום תרשומת מדוקדקת לגבי פניותיו והתנהלותו מול הרשות. אך הרשות כן מחויבת בכך. מותר לאזרח לצפות, כי הרשות הפועלת תמיד באופן מקצועי, ענייני וסדור שומרת רשומות רלוונטיות לגבי פניותיו אליה והחלטותיה לגביו. כך, בפרט, כשמדובר בהליכי אכיפה. עוד זכאי האזרח לצפות, כי בעת הצורך, הרשות תעמיד לרשותו מידע זה, גם אם הדבר נחוץ לו לצורך העלאת ביקורת כלפי הרשות עצמה. לעיתים, הרשות תגבה אגרה או תשלום עבור השירות, אך השירות ניתן. הרשות אינה "עושה טובה" לאזרח בעשותה כן, אינה פועלת "למעלה מן הצורך" ולמעשה, עצם הצורך לפנות לקבלת סעד מבית המשפט לצורך כך, לא כל שכן, מתן שלוש החלטות שיפוטיות שונות לתגובת המדינה, מקשה על בית המשפט לזקוף לזכות הרשות את החזקה בדבר תקינות התנהלותה.

בקשת הנאשם במקרה זה, כי ימסר לו המידע הקיים אצלה בנוגע ללוחות הזמנים הנוגעים לטיפול בענייניו שלו, היא בקשה סבירה ואין למנוע מידע זה ממנו רק כיוון שלא הקליט, שמר או תיעד אותו בעצמו. מן הראוי היה שהמידע יימסר לפונה כבר מראשית הדרך, עת העלאת טענותיו לראשונה, כחלק מהתנהלותה המנהלית הסבירה של הרשות, כמעט כעניין שבשגרה.

15. לסיכום הדברים הללו אפנה לרוח הדברים ולתוכן הדברים בבש"פ 1628/18 הנ"ל בעניין פלוני (הדגשות הוספו):

"נאשם אכן רשאי להעלות טענה בדבר אכיפה בררנית במסגרת טענה מקדמית לפי סעיף 149(10) לחסד"פ או בשלב מאוחר יותר של המשפט (סעיף 151 לחסד"פ). טענה זו טעונה ביסוס מצד הנאשם. בידי העורר מצוי זה מכבר חומר החקירה בתיק אשר לכאורה אמור לבסס את טענתו לאכיפה בררנית. ככל שהטענה תועלה ע"י העורר, יוכל ביהמ"ש, אם ימצא לנכון, להורות לתביעה לפרט תגובתה ולמסור מידע נדרש לצורך בירור והחלטה בטענה כזו. הליך זה אמור להתנהל בפני המותב הדין בתיק ואין לכך ולא כלום עם הליך בקשה לפי סעיף 74 לחסד"פ. יוער עוד כי החלטת תובע לסגור תיק חקירה אינה בגדר "תרשומת פנימית", אך תרשומות הטיפול בתיק התביעה עד לקבלת ההחלטה הן במובהק בגדר תרשומת פנימית ולא בגדר חומר חקירה".

ובהתאמה לענייננו:

הנאשם רשאי להעלות טענה בדבר פגם בכתב האישום וטענה זו טעונה ביסוס מצדו. הנאשם העלה טענתו בהתאם למידע המצוי בפניו ובהתאם לכך בית המשפט הורה במסגרת הבקשה למדינה למסור מידע נוסף לצורך בירור הטענה. החלטות תובע שניתנו בנוגע ללוחות הזמנים לטיפול בהסדר המותנה שנחתם עם הנאשם אינן בגדר תרשומת פנימית, אך נימוקי ההחלטות ותרשומות הטיפול בתיק עד לקבלת ההחלטות, הן במובהק בגדר תרשומת פנימית שאינה חבה בגילוי במצב הרגיל.

16. נוכח כל האמור לעיל, וחרף הצהרת המדינה בתגובתה האחרונה כי לא תמסור מידע נוסף, ניתנת בזאת הזדמנות נוספת למדינה לשקול את עמדתה העובדתית והמשפטית ולהניח את דעתו של בית המשפט ביחס לתקופה האחרונה בה שהה התיק ביחידה להסדרים מותנים ועד להגשת כתב האישום.

סוף דבר, הבקשה לפי סעיף 74 נדחית, שכן לא מדובר במסגרת הדיונית המתאימה. לעניין הבקשה לביטול כתב האישום, על יסוד החומר המונח בפניי כעת, נראה לכאורה כי דין הבקשה להתקבל. זאת, מאחר שהנאשם עמד בנטל המוטל עליו להראות לכאורה כי התביעה לא עמדה בתאריכים הקבועים בדין בעת הגשת כתב האישום, ולעומתו המאשימה לא עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח את טענתה הנגדית, לפיה תקופה זו כללה פעילות עניינית ורציפה העוצרת את מרוץ הזמנים הקבוע בדין.

יחד עם זאת, לאחר שההתדיינות הייתה בעיקרה במסגרת תיק הבע"ח ולא לגופו של עניין, ניתנת למאשימה הזדמנות אחרונה להגיש תגובה משלימה לבקשה למחיקת כתב האישום עד תאריך 5.8.24. זכות תשובה עד תאריך 15.8.24. המזכירות תביא התיק לעיוני בחלוף המועד לצורך מתן החלטה סופית בטענה המקדמית.

במסגרת תגובתה הנוספת, אם תחליט להגישה, מתבקשת המדינה לכלול מידע ברור, מפורט ואחיד לגבי כלל פניות הנאשם וההחלטות שהתקבלו על ידה בנוגע לטיפול בנאשם מתאריך 10.1.21 שנקבע בחוזה כתום התקופה לקיומו, ועד להגשת כתב האישום בתאריך 21.6.23. אם קיימות אסמכתאות שאינן תרשומות פנימיות או שקיימת מגבלה אחרת על גילוי, יצורפו לתגובה.

ביחס לפריטים הנוספים שהתבקשו בבקשה לא מצאתי כי יש צורך במתן סעד נוסף שכן אינם נחוצים באופן אמיתי להכרעה בטענה המקדמית.

המזכירות תוודא ההמצאה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ז תמוז תשפ"ד, 23 יולי 2024, בהעדר הצדדים.